

Nr 102.

Av herr **Sundling**, *angående anslaget till bidrag för driftkostnaderna vid tuberkulossjukvårdsanstalter.*

Under punkt 67 i femte huvudtiteln hemställer Kungl. Maj:t, att riksdagen måtte nedsätta anslaget för driftkostnader vid tuberkulossjukvårdsanstalter. Detta driftkostnadsanslag, som nedsattes av senaste riksdag för tuberkulossjukhus med 15 öre, för tuberkulossjukstuga med 10 öre och för kustsanatorier med 25 öre för dag och patient, då motiverat med hänsyn till den allmänna prissänkning, som inträtt sedan förra bidragen år 1919 bestämdes. föreslås nu ytterligare avsevärt minskat för tuberkulossjukhus med 25 öre, för tuberkulossjukstugor med 15 öre och för kustsanatorier med 25 öre för dag och patient.

Om man kan finna den nedsättning, som på grund av senaste beslutet trätt i kraft från 1 januari 1924, berättigad på grund av prisfall, så kan icke nu pekas på samma eller annat bärande skäl. Hur statsbidraget procentuellt kommer att verka år 1925 kan icke beräknas efter siffror från år 1922. Det synes uteslutande grunda sig på besparing i statsutgifterna. Medicinalstyrelsen har icke kunnat på detta skäl förorda en ytterligare nedsättning av dessa bidrag.

Det har pressats på landstingen att uppföra anstalter för dessa vårdbehövande, och dessa skola bedrivas på ett fullt tillfredsställande sätt. De avsevärda belopp, som nedlagts i byggnader, komma icke till gagn för de sjuka, om ej själva sjukvården blir den bästa möjliga, och man hade hoppats, att den skulle få det största stöd, så att den alltmer förbättrades, då den byggnadslyx, som i viss mån utvecklats, lämnat dåligt resultat. Nu synes staten önska kasta ifrån sig utgiften för driftsbidraget på landstingen, vilkas ekonomi förut är synnerligen hårt ansträngd, till stor del orsakat av påtvingat anstaltsbyggande under dyrtiden. Skattebetalarna få ingen lättnad genom att utgiften överföres från statsskatt till landstingsskatt, tvärtom, då den förra mer utjämnar bördan. Att göra inbesparingar genom att minska löner låter sig icke göra, då landstingens löntagare redan ha avsevärt lägre löner än med dem likställda statstjänare. Att höja vårdavgifterna är oframkomligt, då oftast de fattiga äro utsatta för denna sjukdom. Att inbespara på kosthållet, där den sjuka är i behov av kraftig och närande mat, förfelar ju hela det resultat, vartill man vill komma — hans tillfrisknande. Något belägg för att livsmedelsprisen skola bli lägre nästa år än nu finnes icke.

Den nedsättning av detta bidrag, som knappast hunnit börja tillämpas innan förslag om ytterligare nedsättning framkommit, bör prövas något år, innan man skrider till ytterligare beskärning, varigenom man kan befara, att denna för vårt folk så nödvändiga sjukvård kan få ett kännbart avbrott i sin utveckling, och hemställes därför vördsamt,

att riksdagen ville med avslag å Kungl. Maj:ts förslag om nedsättning av anslaget och ändring i grunderna för det ordinarie förslagsanslaget till bidrag för driftkostnaderna vid tuberkulossjukvårdsanstalter besluta, att det skall utgå med det belopp och efter de grunder, som gälla från 1 januari 1924.

Stockholm den 21 januari 1924.

Ax. Sundling.
